

PRIJEDLOG ODLUKE

Na temelju članka 58. st. 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine br. 73/08) u postupku izmjene i dopune Standardne ponude HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji, Vijeće Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije na sjednici održanoj _____ donosi

RJEŠENJE

1. Trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Savska cesta 32, određuju se izmjene i dopune Standardne ponude HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji na način da se brišu odredbe koje se odnose na plan upravljanja paricama.
2. Trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d. određuje se da u slučaju odbijanja zahtjeva operatora korisnika za uslugom izdvojenog pristupa lokalnoj petlji iz razloga „neodgovarajuća kvaliteta parice“ primjenjuje objektivna mjerila koja se temelje na provedbi ispitivanja lokalne petlje, a sve u skladu s Poglavljem 8 Standardne ponude HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji.
3. Odbija se zahtjev trgovačkog društva Amis Telekom d.o.o. i H1 Telekom d.d. za ustrojavanjem jedinstvene baze podataka o svim paricama unutar Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije.

Obrazloženje

Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije (u daljnjem tekstu: HAKOM) je 02. kolovoza 2010.g. zaprimila dopis trgovačkog društva Amis Telekom d.o.o. (u daljnjem tekstu: AT) i 07. rujna 2010.g. dopis trgovačkog društva H1 Telekom d.d. (u daljnjem tekstu: H1) kojima isti upozoravaju na probleme vezano uz plan upravljanja paricama te traže donošenje odluke kojom se odluka HAKOM-a o određivanju uvjeta Statičkog plana upravljanja frekvencijskim spektrom s planom upravljanja paricama i izmjene Standardne ponude HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji od 28. travnja 2010.g., klasa: UP/I-344-01/07-01/222, urbroj: 376-10-04-30 (u daljnjem tekstu: odluka) mijenja kako slijedi:

- stavlja se van snage Statički plan upravljanja frekvencijskim spektrom s planom upravljanja paricama u dijelu koji se odnosi na odredbe plana upravljanja paricama do donošenja novog plana upravljanja paricama kako je predloženo
- stavljaju se van snage sve izmjene Standardne ponude HT-Hrvatskih telekomunikacija d.d. za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji (u daljnjem tekstu: Standardna ponuda), a koje se odnose na plan upravljanja paricama
- ustrojava se jedinstvena baza podataka o svim paricama unutar HAKOM-a
- određuje se trgovačkom društvu Hrvatski Telekom d.d. (u daljnjem tekstu: HT) da ne smije prekinuti proces uvođenja B2B web servisa koje je predložio za potrebe podnošenja ULL zahtjeva, zahtjeva za otklanjanje smetnji itd. neovisno o tome što je plana upravljanja paricama stavljen van snage.

Društva svoj zahtjev opravdavaju činjenicom da je Statički plan upravljanja frekvencijskim spektrom s planom upravljanja paricama (u daljnjem tekstu: Statički plan) kako je donesen, a uzimajući u obzir protek vremena od određivanja HT-u obveze dostave Statičkog plana do donošenja odluke, neprovediv u praksi obzirom da bi se njegovim provođenjem prekršila načela i ciljevi koji su bili osnova za njegovo donošenje, budući da su novi operatori uložili u nove tehnologije i otvorili tržišno natjecanje na IPTV tržištu (televizija putem internetskog protokola).

U bitnome ističu da se podjelom parica na prijenosne brzine P1 (do 5 Mbit/s) i P2 profile (od 5 Mbit/s) znatno ograničava ukupan prijenosni kapacitet parične kabelske infrastrukture budući da će se npr. maloprodajni paket prijenosne brzine do 6 Mbit/s tretirati identično kao i maloprodajni paket prijenosne brzine do 20 Mbit/s. Napominju da će korištenje granične brzine kao ključnog parametra za podjelu parične kabelske infrastrukture dovesti do slučajeva gdje će na mnogobrojnim paricama biti zabranjeno pružati usluge iznad 5 Mbit/s, iako na susjednim paricama neće biti usluga koje koriste maksimalnu prijenosnu brzinu. Smatraju da će posljedica navedenog biti dovodenje krajnjih korisnika u diskriminirajući položaj, budući da će maksimalna prijenosna brzina koja mu se može pružiti ovisiti o tome u kojem je trenutku podnio zahtjev u odnosu na ostale korisnike u istoj paričnoj kabelskoj infrastrukturi, a ne o stvarnoj tehničkoj mogućnosti. Također smatraju da bi se time kršili ciljevi djelotvorne uporabe prijenosnih kapaciteta i povećanja penetracije širokopojsnih usluga.

Ističu postojanje opasnosti da HT odluči sve svoje tarifne pakete od 4 Mbit/s povećati na više od 5 Mbit/s, pri čemu će većina parične kabelske infrastrukture dosegnuti penetraciju profila P2 iznad Statičkim planom dozvoljenih 50% za što smatraju da će dovesti do potpunog zaustavljanja daljnje penetracije širokopojsnih usluga te ograničavanja tržišnog natjecanja.

Smatraju da se podjela po prijenosnim brzinama na profile P1 i P2 može koristiti isključivo kao statistički pokazatelj.

Predlažu da HAKOM ustroji jedinstvu bazu o svim paricama (iskorištenim i slobodnim) iz koje bi bio vidljiv položaj u kabelu, a koju bi svi operatori popunjavali s dostupnim podacima o korištenim paricama te koja bi služila HAKOM-u i operatorima da u slučaju smetnji na nekoj od parica ustanove koja prijenosna tehnologija i koji profil se koristi na susjednim paricama. Ističu da ovakva baza pruža mogućnost da se u okoliš raspetljane lokalne petlje uvede jedna vrsta osnovnog dinamičkog upravljanja frekvencijskim spektrom.

Dodatno, ako postoji mogućnost da na temelju dohvaćenih podataka jedan operator može jednoznačno zaključiti koji operator, kakvu uslugu i kojem operatoru pruža na susjednoj parici, smatraju da označavanje parica profilima P1 i P2 te svi ostali detaljni podaci o parametrima linije uključujući, ali ne i ograničavajući se na podatak o trenutnoj prijenosnoj brzini, mogu biti dostupni isključivo HAKOM-u za potrebe rješavanja postupka smetnje.

HAKOM je 18. listopada 2010.g. zaprimio dopis Udruženja za telekomunikacije (u daljnjem tekstu: Udruženje), u kojem isti u bitnome također navodi da je plan upravljanja paricama kako je donesen odlukom neprovediv u praksi obzirom da bi se njegovim provođenjem prekršila načela i ciljevi koji su bili osnova za njegovo donošenje, budući da su novi operatori uložili u nove tehnologije i otvorili tržišno natjecanje na IPTV tržištu. Ističući da krajnji efekt mora biti načelo jednakosti – svi moraju dobiti uslugu; najbolju koju mogu, smatra da temelj budućeg plana upravljanja paricama trebaju biti načela jednakosti svih krajnjih korisnika, maksimalna penetracija, najbolja usluga koja se može dobiti te izbjegavanje „lock-out“ situacije pod svaku cijenu. Nadalje navodi da ograničavanjem izlazne snage te margine dolazi do toga da će na jednoj osnovnoj grupi mreža dati svoj maksimum za sve korisnike, neovisno o operatoru i trenutku spajanja na mrežu čime dolazi do maksimalne iskoristivosti mreže te se garantira jednakost među korisnicima.

Provedbu navedenog modela potrebno je zasnovati na načelu transparentnosti te kontinuirane analize stanja te u tu svrhu predlaže kreiranje neovisne zajedničke baze tehničkih parametara isporuke usluga koja u podlozi sadržava sve osnovne podatke o infrastrukturi na kojoj se nalazi. Predlaže terminski plan uvođenja novih mjera kako slijedi:

- definiranje nužnih i opcionalnih parametara baze infrastrukture te tehničkih parametara upotrebljivanih prijenosnih tehnologija- 2 mjeseca do 15.12.2010.g.
- izrada aplikacije za pristup bazi infrastrukture; parametrima – 2 mjeseca do 1.3.2011.g.
- obaveza inicijalne i redovne dostave podataka u bazu – 2 mjeseca do 1.5.2011.g.

Dodatno ističe da u narednim koracima podržava razmatranje uvođenja aktivnog upravljanja infrastrukturom (DSM-[1-3]).

U svom očitovanju od 22. prosinca 2010.g. HT je dostavio očitovanje na zahtjeve AT-a, H1 i Udruženja, navodeći da se istima u potpunosti protivi te da Statički plan treba implementirati kako je definirano odlukom.

U detaljnom očitovanju na pojedine navode podnositelja zahtjeva u bitnome ističe sljedeće.

Navodi da je HAKOM odredio strukturu, okvir, izgled i konačni koncept Statičkog plana te je HT u zadnjih 8 mjeseci angažirao znatne resurse u razvoj i implementaciju odluke, završen je razvoj IT sustava podrške, testiranje se privodi kraju i sustavi se pripremaju za fazu produkcije.

Smatra kako se uvođenjem profila P1 i P2 ne smanjuje mogućnost kreiranja komercijalnih maloprodajnih paketa te operatori i u takvim okvirima imaju mogućnost ponude neograničenog broja različitih paketa usluga ističući da HT trenutno u veleprodajnoj ponudi ima više od 100 različitih „bitstream“ paketa.

Osporava navode da je Statički plan neprovediv u praksi navodeći da isti nema za cilj ograničiti dostupnost širokopojsnih usluga, niti spriječiti razvoj tržišnog natjecanja na tom tržištu, već isključivo uvesti red u način korištenja HT-ove pristupne mreže, kako bi se smanjila/spriječila štetna djelovanja susjednih sustava te kako bi se osigurala učinkovita raspodjela širokopojsnih sustava unutar osnovne grupe uz jamstvo odgovarajuće kvalitete. Ističe da bakrena pristupna mreža ima svoja ograničenja te istu nije moguće eksploatirati više nego što to tehnološki uvjeti dopuštaju, jer će isto dovesti do znatnog pogoršanja kvalitete usluga za krajnje korisnike. Stoga, smatra da Statički plan neće zaustaviti niti ugroziti tržišno natjecanje u modernim širokopojsnim uslugama, već će omogućiti daljnje tržišno natjecanje uz jamstvo odgovarajuće kvalitete usluge.

Ističe da je trenutni koncept Statičkog plana koji se zasniva na dva profila i graničnoj brzini od 5 Mbit/s određen od strane HAKOM-a s ciljem poticanja što veće dostupnosti širokopojsnog pristupa internetu najnižeg profila.

Navodi da je Statički plan u cijelosti rađen na osnovi mjerenja u realnoj mreži HT-a, rješenja u Statičkom planu proizlaze iz tih istraživanja i analiza, odnosno iz Studije SSM-a koju je HAKOM prihvatio, a udio multimedijalnih usluga u vrijeme izrade Statičkog plana je bio znatno veći u mreži HT-a nego u mrežama drugih operatora.

Osporava navode o postojanju opasnosti ako HT odluči sve svoje trenutne pakete od 4 Mbit/s povećati naviše od 5 Mbit/s, jer će u tom slučaju više od pola milijuna parica biti označeno profilom P2, što će dovesti do potpunog zaustavljanja daljnje penetracije širokopojsnih usluga i ograničavanja tržišnog natjecanja, iz razloga što nakon početka primjene pravila upravljanja frekvencijskim spektrom HT više neće smjeti jednostrano provesti akciju podizanja brzine u paketu P1 na brzinu koja bi prelazila graničnu brzinu od 5 Mbit/s. Ističe da je HT trenutno u znatno nepovoljnijoj poziciji u odnosu na operatore korisnike HT-ove usluge izdvojene lokalne petlje, s obzirom da operatori korisnici još uvijek nisu dostavili podatke o trenutnom stanju korištenih profila/tehnologija na izdvojenim lokalnim petljama te ih još uvijek mogu mijenjati iz profila P1 u profil P2 bez ikakvog nadzora i kontrole.

Vežano uz navode operatora da niti jedan operator ne smije samostalno imati pristup podacima ostalih operatora iz kojih je moguće zaključiti koji operator kakvu uslugu i kojem korisniku pruža na susjednoj parici već da takvi podaci mogu biti dostupni isključivo HAKOM-u, HT navodi da ne traži podatke koji ukazuju na maloprodajnu uslugu koju će operatori koristiti na HT-ovim izdvojenim lokalnim petljama. Podaci koji su potrebni odnose se isključivo na tehnologije i profile, a nužni su za provedbu Statičkog plana s planom upravljanja paricama. Dodatno ističe da operatori korisnici korištenjem usluge izdvojenog pristupa lokalnoj petlji u mreži HT-a koriste pristupnu mrežu koja je u vlasništvu HT-a te HT ima određene obveze po pitanju očuvanja cjelovitosti i integriteta mreže, kao i obveze u smislu osiguravanja kvalitete svojih usluga. Stoga, da bi HT mogao učinkovito i odgovorno upravljati svojom pristupnom mrežom, mora znati koje se tehnologije koriste u pristupnom dijelu HT-ove mreže, jer iste mogu stvarati štetne smetnje na susjednim sustavima, a takva informacija je nužna i za buduće učinkovito izdvajanje lokalnih petlji.

Ističe da se plan upravljanja paricama treba temeljiti na načelu „povećanja dostupnosti“, a ne načelu „povećanja penetracije“ jer povećanje penetracije može dovesti upravo do smanjene dostupnosti usluge, odnosno veća penetracija u osnovnoj kabelskoj grupi narušit će kvalitetu širokopoljasnih usluga i rezultirati smanjenom dostupnosti širokopoljasnih usluga.

Protivi se prijedlogu za osnivanjem jedinstvene baze o svim paricama kojom bi upravljao HAKOM, ističući da bi osnivanje iste predstavljalo prijenos nadzora i upravljanja nad HT-ovom pristupnom mrežom na HAKOM, odnosno svojevršno izvlaštenje HT-ove pristupne mreže za što smatra da nema zakonskog ovlaštenja ni sličnog primjera u međunarodnoj praksi. Smatra da HAKOM može odrediti HT-u isključivo regulatorne obveze koje su izričito navedene u ZEK-u, a koji ne predviđa mogućnost preuzimanja kontrole, nadzora i upravljanja nad HT-ovom pristupnom mrežom od strane bilo koje treće osobe. Nadalje, ističe pitanje financiranja izrade takve baze. Napominje da HT već sada za potrebe dokumentiranja vlastite telekomunikacijske infrastrukture koristi jedinstvenu bazu podataka koja osim podataka o paricama sadrži i sve ostale elemente u mreži te je automatizirao procese koji se primjenjuju kod uključjenja/promjena na uslugama. Preuzimanje upravljanja paricama od strane HAKOM-a rezultiralo bi situacijom u kojoj HT više ne bi imao ažurne podatka o paricama, a koji čine samo jedan segment automatiziranog procesa i samo jedan segment ukupne infrastrukture, slijedom čega bi se HT vratio u proces ručnog rada te bi se postavilo pitanje opravdanosti višegodišnjih HT-ovih ulaganja u razvoj automatiziranih procesa. Bez potpunog nadzora nad vlastitom ažurnom bazom podataka, koja sadrži sve podatke o mrežnoj telekomunikacijskoj infrastrukturi HT-a, HT ne bi mogao omogućiti visoku razinu kvalitete širokopoljasnih usluga u pristupnoj mreži.

Vežano uz zahtjev operatora za uvođenje B2B web servisa ističe da u dijelu B2B web servisa HT trenutno ima jedino obveze po odluci HAKOM-a iz travnja 2010.g. te su obveze u dijelu omogućavanja B2B web servisa za potrebe podnošenja zahtjeva za uslugu izdvojene lokalne petlje, zahtjeva za otklanjanje smetnji itd., još uvijek u stadiju prijedloga HAKOM-a.

Uvidom u dostavljene zahtjeve AT-a i H1, Vijeće HAKOM-a je utvrdilo da je u predmetnom postupku riječ o zahtjevu za izmjenom Standardne ponude sukladno članku 58. st. 3. ZEK-a. Naime, HT-u su odlukom određeni uvjeti Statičkog plana kao posebnog dijela Standardne ponude i odgovarajuće izmjene i dopune Standardne ponude u svrhu implementacije Statičkog plana. Slijedom navedenog, iako podnositelji zahtjeva traže mijenjanje odluke, razvidno je da je riječ o zahtjevu za mijenjanje Standardne ponude na način da se iz iste uklone odredbe koje se odnose na plan upravljanja paricama.

HAKOM je analizom svih relevantnih činjenica u provedenom postupku utvrdio da je osnovan zahtjev AT-a i H1 za izmjenom Standardne ponude na način da se izmijene odredbe koje se odnose na plan upravljanja paricama iz sljedećih razloga.

Podnositelji u svom zahtjevu navode razloge za koje smatraju da su osnovani za brisanje onih odredbi Statičkog plana odnosno Standardne ponude koje se odnose na plan upravljanja paricama. Pri tome u bitnome ističu da je plan upravljanja paricama u postojećem obliku neprovediv u praksi što je posljedica protoka vremena od pokretanja postupka određivanja uvjeta Statičkog plana do donošenja odluke. Naime smatraju da bi u trenutnim okolnostima primjena plana upravljanja paricama imala za posljedicu smanjenje mogućnosti daljnjeg nuđenja određenih usluga od strane novih operatora (npr. IPTV) na maloprodajnom tržištu širokopojsnih usluga čime bi se u konačnici spriječio daljnji razvoj tržišnog natjecanja u ovom dijelu tržišta.

Aktivnosti na izradi plana upravljanja paricama su započele u uvjetima kada je dominantna širokopojsna usluga bila usluga pristupa internetu pri čemu su prijenosne brzine u načelu bile manje od 5 Mbit/s. Naime, radilo se o vrsti usluge koja je bila dominantna širokopojsna usluga, dok je pružanje paketa velikih prijenosnih brzina (većih od 5 Mbit/s) kao i visokokvalitetnih „triple-play“ usluga od strane novih operatora bilo na samom početku. Pri tome je cilj bio takav tip usluge osigurati što je moguće većem broju domaćinstava u Republici Hrvatskoj, uz brz i učinkovit postupak realizacije usluge izdvojenog pristupa lokalnoj petlji.

Slijedom navedenog, bilo je logično odrediti plan upravljanja paricama temeljem tadašnjeg stanja na tržištu elektroničkih komunikacija, pa su planom upravljanja paricama definirane, uzimajući u obzir tehnologiju, duljinu pristupne petlje, brzine i potrebnu razinu ciljane SNR margine usluge, usluge na P1 profil brzine do 5 Mbit/s i P2 profil brzine preko 5 Mbit/s. Nadalje, plan upravljanja paricama donesen je uz uvjet 1% najgoreg slučaja. Drugim riječima, uzimajući u obzir dotadašnju praksu izdvajanja lokalne petlje te vodeći računa o potrebi zaštite integriteta mreže i kvalitete već uvedenih širokopojsnih usluga u odnosu na ukupni mogući tržišni potencijal mreže, planom upravljanja paricama definirana su stroga pravila kako bi broj smetnji uzrokovan zbog međusobnog utjecaja između lokalnih petlji preko kojih se pružaju već uvedene širokopojsne usluge bio u odgovarajućim granicama. Naime, nakon što penetracija širokopojsnih usluga postigne određenu razinu, svaka novo uvedena usluga predstavlja potencijalnu opasnost za degradaciju kvalitete postojećih već uvedenih usluga.

Pri donošenju odluke Vijeće HAKOM-a je osobito vodilo računa o daljnjem razvoju pristupne elektroničke infrastrukture, a koji razvoj je pretpostavljao izgradnju nove svjetlovodne infrastrukture ili rekonstrukciju postojeće od strane HT-a (pristupna mreža je u vlasništvu HT-a). Naime, pretpostavljalo se da će se ulaganjem u razvoj pristupne mreže doprinijeti rasterećenju iste u svrhu daljnjeg povećanja tržišnog potencijala pristupne mreže, kako za HT tako i za nove operatore.

Obzirom da u međuvremenu nije došlo da značajnijih ulaganja u pristupnu mrežu, bilo izgradnjom nove na bazi svjetlovodnog vlakna ili rekonstrukcijom postojeće prije svega skraćivanjem lokalne petlje, plan upravljanja paricama određen odlukom uz sadašnju praksu izdvajanja lokalne petlje postaje ograničavajući čimbenik za nove operatore. Naime, prema tom planu je s jedne strane broj visokokvalitetnih priključaka postigao svoju graničnu vrijednost, a s druge strane nije došlo do odgovarajućih investicijskih ulaganja u povećanje informacijskog kapaciteta pristupne mreže.

Također, u navedenom razdoblju nije došlo do programske nadogradnje postojeće DSLAM opreme u raspetljanom okolišu koja bi omogućila efikasnije korištenje postojećeg informacijskog kapaciteta pristupnih mreža.

Slijedom svega navedenog, uz sadašnju praksu izdvajanja lokalne petlje, a zbog potencijalne ili pretpostavljene degradacije kvalitete usluga, odnosno narušavanja integriteta mreža sukladno vrijedećem planu upravljanja paricama, usluga u određenom broju slučajeva neće biti realizirana. Prema tome, u uvjetima kada predloženi plan upravljanja paricama ne iskorištava raspoloživi tržišni potencijal potrebno je isti mijenjati na način da se zahtjev korisnika za uslugu izdvojenog pristupa lokalnoj petlji odbija samo u onim slučajevima kada bi njegova realizacija stvarno degradirala postojeće usluge, odnosno narušila integritet mreže, a ne u slučajevima kada se isto pretpostavlja.

Slijedom navedenog, bilo je potrebno izmijeniti Standardnu ponudu na način da se iz iste brišu odredbe koje se odnose na plan upravljanja paricama te određuju novi uvjeti plana upravljanja paricama na način da se primjenjuju objektivna mjerila za svaki konkretan zahtjev za izdvajanje lokalne petlje. Isto podrazumijeva provođenje odgovarajućih ispitivanja od strane HT-a vezano uz utvrđivanje osnovanosti odbijanja zahtjeva za izdvajanje lokalne petlje iz razloga nepostojanja tehničke mogućnosti, odnosno neodgovarajuće kvalitete parice. Pri tome zahtjev za izdvajanje lokalne petlje mogao bi biti odbijen samo u slučajevima kada rezultati ispitivanja neupitno ukazuju da realizacija predmetnog zahtjeva narušava kvalitetu već uvedenih usluga, odnosno cjelovitost elektroničke komunikacijske mreže.

Navedeni uvjeti odgovaraju postojećem stanju u pristupnoj mreži, tj. omogućuju daljnje korištenje potencijala postojeće infrastrukture za pružanje visokovrijednih širokopojsnih usluga, pri čemu se vodi računa o cjelovitosti mreže.

Stoga je HT-u određeno da je obvezan u slučaju odbijanja zahtjeva operatora korisnika za uslugom izdvojenog pristupa lokalnoj petlji iz razloga neodgovarajuća kvaliteta parice primjenjivati objektivna mjerila koja se temelje na odgovarajućim testiranjima, mjerenjima i ispitivanjima. Naime, kao što su pokazala eksperimentalna istraživanja i statistička obrada tih rezultata u Studiji statičkog plana upravljanja frekvencijskim spektrom koja je rezultat znanstvenog istraživanja koje je proveo Fakultet elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, prijenosni parametri lokalne petlje u pristupnoj mreži HT-a, a koji definiraju njihov međusobni utjecaj, variraju u relativno širokim granicama te nije moguće unaprijed za svaki konkretni slučaj bez adekvatno provedenih ispitivanja utvrditi da li će ili ne realizacija neke konkretne usluge izdvajanja lokalne petlje rezultirati narušavanjem integriteta postojeće mreže. Narušavanje integriteta mreže može nastati i u slučajevima kada parametar longitudinalne simetrije konkretne lokalne petlje u frekvencijskom području rada širokopojsnih prijenosnih tehnologija (frekvencijski opseg do 2,2 MHz) nije u skladu s točkom 2.1 Dodatka 1A Standardne ponude. U slučajevima kada parametar longitudinalne simetrije nije u skladu s definiranim vrijednostima, lokalna petlja će se ponašati poput antene te imati izrazito veliki utjecaj na susjedne lokalne petlje te osjetno narušavati kvalitetu njihovih usluga. Zbog toga je potrebno provesti adekvatna mjerenja i ispitivanja čiji će rezultati nedvojbeno ukazivati na činjenicu da realizacija usluge izdvojene lokalne petlje stvarno rezultira u narušavanju integriteta mreže odnosno dovodi do određenog stupnja degradacije kvalitete već uvedenih širokopojsnih usluga pri čemu je parametar longitudinalne simetrije u skladu s točkom 2.1. Dodatka 1A Standardne ponude.

Nadalje, prijenosni parametri lokalne petlje koji određuju prijenosnu brzinu su izrazito stohastički, odnosno mogu varirati u dosta širokim granicama. Zbog toga svaki plan upravljanja paricama mora u sebi sadržavati odgovarajuću rezervu kako bi broj smetnji bio unutra razumne granice. Upravo brisanje odredbi koje se odnose na plan upravljanja paricama te određivanje objektivnih (determinističkih) mjerila omogućava korištenje tog rezervnog kapaciteta.

Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u točki 1. i 2. izreke.

Dodatno, nakon donošenja odluke utvrđeno je da postojeći plan upravljanja paricama nije moguće implementirati i iz razloga koji su na strani HT-a. Naime, na temelju prethodno navedenih pritužbi analiziran je postupak koji HT primjenjuje prilikom određivanja duljine pristupne petlje kao najvažnijeg kriterija za odabir tipa petlje. Iz očitovanja HT-a (dopis od 12. studenog 2010.g., klasa: 344-06/10-02/258, urbroj: 376-09/GJ-10-02) utvrđeno je da tehnička dokumentacija kojom raspolaže HT nije uvijek točna. Naime, HT u predmetnom dopisu navodi cit.: „...*napominjemo da tehnička dokumentacija (bilo da se radi o dokumentaciji u digitalnom ili papirnatom obliku) nije uvijek točna ili potpuna, kao i u nekim od ovih slučajeva, što je naročito vidljivo iz shema spajanja za pristupnu mrežu za zahtjev korisnika pod brojem 15 (u ovoj shemi spajanja je vidljivo da nedostaju pojedine duljine, a postoji i napomena o nedostatku pojedinih podataka).*“ Pri tome poseban slučaj predstavljaju segmenti razvodne i instalacijske mreže koji u najvećem broju slučajeva nisu uopće dokumentirani. Iz navedenog proizlazi da plan upravljanja paricama neće biti moguće implementirati iz razloga što HT nema ustrojen sustav tehničke dokumentacije na način da je iz istog moguće odrediti točnu duljinu lokalne petlje, a koja je ključan parametar za određivanje kojem tipu konkretna petlja pripada.

Vijeće HAKOM-a smatra da su navodi HT-a iz dopisa od 22. prosinca 2010.g. neosnovani obzirom da je uvođenje visokoprofitabilnih multimedijских usluga HT započeo davno prije ostalih operatora korisnika (prije 2005.g.) te popunio velik dio raspoloživog informacijskog kapaciteta pristupne mreže koji je izračunat na temelju 1 % najgoreg slučaja. Ovdje treba uvažavati i činjenicu da su operatori korisnici sa svojim kolokacijskim prostorima prisutni uglavnom na lokacijama s velikim kapacitetom gdje je u principu duljina petlje veća, odnosno raspoloživi broj visokokvalitetnih multimedijalnih paketa manji u odnosu na ukupni kapacitet dotične pristupne mreže. Na lokacijama malog kapaciteta srednja duljina petlje je manja i broj tih paketa u odnosu na sveukupni kapacitete je veći, međutim operatori korisnici na tim lokacijama nemaju kolokacije jer je uspostava istih po njihovoj procijeni bila ekonomski neopravdana. Zbog toga u ovim novim uvjetima da bi se održalo tržišno natjecanje te kako bi operatori korisnici opravdali svoje ulaganje u nove tehnologije potrebno je omogućiti svakom operatoru korisniku realizaciju usluge izdvojene lokalne petlje ukoliko ista ne narušava integritet postojeće mreže. Ovo je moguće samo na temelju adekvatnih mjerenja i ispitivanja za svaki konkretni slučaj jer parametri lokalne petlje koji određuju međusobni utjecaj mogu varirati u širokim granicama.

Vijeće HAKOM-a odbilo je zahtjev podnositelja za ustrojavanjem jedinstvene baze podataka o svim paricama unutar HAKOM-a. Naime, predložena baza u većem bi se dijelu temeljila na postojećem dokumentacijskom sustavu pristupne mreže koji nije pouzdan. Osim toga, osnivanje takve baze zahtijevalo bi angažman značajnih financijskih sredstava te niz izmjena u informacijskim i tehničkim sustavima i podsustavima infrastrukturnog operatora i HAKOM-a. Nadalje, HAKOM smatra da navedena baza trenutno ne bi iskoristila rezerve u postojećem načinu konfiguriranja DSL-a te ne bi doprinijela efikasnijem korištenju postojeće pristupne mreže. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki 3. izreke.